

1912-05-26

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Støvring

Modtagersted:
Rosenvænget

Arkivplacering:
Mappe 63 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe Nr.

KORRESPONDANCEKORT.

Til Fru Agnete Skovgaard
Rosenvangenets Hovedvej 27
C. København

Støvring 1. søndag 1912 Kære A! at vi er her, gik således
til. I på aftens mødet i mødet, d. 5. S. Lunden, som satte ham ind i
sit trætte-oven, nemlig at I.T. og kom straks for at køre til Randers og
V. og M. for at køre til aalborg. Steenstog og M.C. tog hjem. Vi andre
fulgte ad til Randers, hvor vi skiltes fra M., fandt et hotel, der
var meget tidligt, første morgen, og så ad skøjning til. Der var i tide til
at få natbøj, alt udstedt forud. Så måtte vi telefonere til møde
at det var nok til stormy sø og jern. Telefonen lukkede til.
I morgen på grund af helig dag, holdt vi månløse den nogle
minutter og vi havde arbejdet os igennem hovedet til natten.
Så kunne spiste vi en solid frokost, og for os måtte noget
mad at tage med, og dermed gik det lige løs på Rabat bakk
Der var sat i et sted i løb for det bløde, og endte i
det ikke, og nogle tager dog mere af og til fra himmelen,
men på grund af samme problem og plads. Der læste vi en præd-
ken af J. Jørgensen, sagde trosbekendelsen, bød og sang, så den glæde
nu stråle solen. Vi gik der på videre, forbi ravnsheden,
med udgang til den morsomme by Gravlev på den anden
side engene og vi gik så ad Buddrupholm til. Det satte
vi os til at male en båd, gik så videre, trap indhyreren
med den gamle blomst (fruesko?) ikke i blomst. Vi der.
Lige overfor Buddrupholm spiste vi mellemmaden. Og så
var der ikke andet for, end at gå hertil. Smilende vi var
altid ikke men herligt at vandre om med sine sønner. Nu
har vi fået saumkattelitter, 2 med kartoffel og agurke. og så
Rabat beprøvet. Så begynder vi at læse, mit livs eventyr
for drømmene, og snart skal vi i sang. 27/5 Da vi efter en lang
og rolig nat havde sat et tidligt opvækkelse med kaffe til luns, gik
det jævnt at skøjning til en apfisker til et dejligt sted, her
vi malede, og fangede omad overmure, men de var i intet mod den
"duchalen" som I.T. senere trækker på og tog. Ved det var skönt, mindst
blev, om ikke skæde, der gik drøber. Nu sidder vi i skøjning,
når vi har spist 9 år det derhede og Viborg til. H. M. (L. L. L.).
S. d. d. + glad over at han kom med her. Dit Mand.